

Chuyện một người Quảng Nam

VŨ ĐỨC SAO BIỂN

(Thời trẻ) trai, lỡ yêu em mà tôi tìm một đời.
Về đời xưa ngắm sông trôi lòng chi xiết ngắm ngùi.
Những dòng sông xanh biếc nổi chờ mong. Thuyền dù đi cũng biết nơi đục
trong. Tôi qua nhiều bão tố. Tôi qua nhiều phong ba nên đời tôi không có tiếng cười.
Người Quảng Nam thương ai cứ bảo rằng thương. Người Quảng
Nam ghét ai cứ bảo là ghét. Không say tiền bạc hay say mùi hư
danh. Không ham lợi lộc hay ham đời hoa gấm. Người Quảng Nam nói đi là
đi. Đi là đi miết từ khi chưa về. Người Quảng
Nam đã yêu ai thì yêu suốt một đời. Người Quảng Nam lỡ thương
ai thì thương chỉ một người. Rặng Trường Sơn che khuất bóng hình
em. Mà biển Đông sao cứ mãi gọi tên. Như cây tùng trong
gió. Ta không chịu cong lưng nên đời như sông mãi xa nguồn. (Thời trẻ)

Fine
D.S. al Fine